

अकर्मशील (3. अ + कर्मन् - शील) adj. *unthätig, faul, träge* MBh. 13, 513. Spr. 3360. 3873.

अकलङ्क (3. अ + क) m. N. pr. eines Gā in a Wilson, Sel. Works I, 334.

अकवच Z. 2 lies 10, 22 st. 30, 2.

अकशाय m. N. pr. eines Mannes gaṇa मुधादि zu P. 4, 1, 123. Wohl अकषाय (3. अ + क) zu lesen.

अकाएउ adj. *unerwartet, ohne sichtbare Veranlassung erscheinend* KATHĀS. 3, 28. 26, 32. RĀĀ-TAR. 4, 655. °पात *unerwartetes Erscheinen*:

अकाएउपातोपनता कं न लक्ष्मीर्विमोक्षयेत् KATHĀS. 5, 2. adv. in °जात Spr. 3 (= Hir. IV, 82). अकाएउनिपातिन् RĀĀ-TAR. 4, 367.

अकाएउ *plötzlich, ohne sichtbare Veranlassung* KATHĀS. 11, 44, 22, 236. MAHĀVĪRĀK. 108, 10. Spr. 4112.

अकाम 3) lies: wenn der rephin vor r ausfällt.

अकारण, अकारणेन *ohne Grund* JĀĒ. 2, 234. अकारणम् adv. dass. Vikr. 54. अकारण adj. *grundlos* R. 2, 54, 20. Spr. 1011. PAÑĀT. 111, 2. 151, 17. 246, 6.

अकार्य 1) b) davon superl. °तम *was durchaus nicht gethan werden darf* R. 2, 35, 6. — c) *der nicht zur Thätigkeit angetrieben werden kann*; davon nom. abstr. °त्वं n. Kap. 3, 55.

अकाल, loc. अकाले TS. 2, 2, 9, 5. 6.

अकालजलद् (अ + ज) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 11.

अकालजलदेदप 1) RAGH. 4, 61.

अकालभव (अ + भव) adj. *vor der Zeit erfolgend*: मृत्यु RĀĀ-TAR. 4, 84.

अकालमृत्यु (अ + मृत्यु) m. *unzeitiger Tod*, N. pr. eines Wesens im Gefolge Padmapāṇi's, Wilson, Sel. Works 2, 24.

अकालसद् (3. अ + काल - सद्) adj. *sich nicht lange zu halten vermögend*: दुर्ग Spr. 3369.

अकालिक (3. अ + 2. का) adj. °कम् adv. *ohne Verzug, alsbald* MBh. 4, 908. 5, 960. अकालिकमनोक्त् BRAHMA-P. in LA. (II) 82, 21. Vielleicht ist auch MBh. 1, 4265 अकालिकं st. अकालिकः zu lesen; soll das Wort auf पुत्र bezogen werden, so hätte es die Bedeutung *keinen Zeitaufschub vertragend*.

अकिंचन adj. auch MBh. 3, 17389. 14, 2016 (f. स्त्री). R. 2, 10, 31. Kumāras. 5, 77. Spr. 3371. fgg. 3873. — Vgl. नकिंचन.

अकिंचनत्वं n. = अकिंचनता *Besitzlosigkeit, Armuth* RAGH. 5, 16. Verz. d. Oxf. H. 255, a, 26.

अकिंचन्य s. स्त्री.

अकीर्ति (3. अ + की) f. *Unehre, Schande, Schmach* Spr. 3374. 5167.

अकुतश्चिदप्य (3. अ - कुतश्चित् + अप्य) adj. *von keiner Seite her gefährdet*: काशलाः R. 2, 50, 8.

अकुतम् (3. अ + कु) adv. in Verbindung mit अयि *von keiner Seite her*: अकुतो ऽपि भयमिति मुखेनास्ते PAÑĀT. 68, 25.

अकुतोभय adj. (f. स्त्री) *von keiner Seite her —, vor Niemand sich fürchtend, dem von keiner Seite her Gefahr droht* MBh. 4, 15. R. 4, 12, 13. 46, 5. Spr. 882. 4666. PAÑĀT. 107, 2. *frei von aller Gefahr, vollkommen sicher*: पन्थाः R. 2, 34, 31. 46, 21. पास्यत्यद्भकुतोभयम् (sc. पद्म्) Bhāg. P. 1, 12, 28.

अकुध्यञ्च, adv. *ziellos*.

अकुल (3. अ + कुल) n. Bez. Çiva's bei den Tāntrika: अकुलं शिव इत्युक्तः कुलं शक्तिः प्रकीर्तिता Verz. d. Oxf. H. 92, a, 31. कुलाष्टक, अकुलाष्टक 91, b, 35.

अकुली f. Katze PAÑĀT. Br. 7, 9, 11.

अकुशल 1) (f. स्त्री): नदि तस्मिन्कुले जातो गच्छत्यकुशलो गतिम् R. 2, 64, 44 (= Daç. 2, 44). *unglücklich* Suçr. 2, 524, 3. — 2) a) स स्निग्धो ऽकुशलान्निवारयति यः Spr. 3223. अकुशलं यो ब्राह्मणो लोहितमभ्योपात् *es bringt Unheil, wenn* Kauç. 13.

अकूपार 1) lies 5, 39, 2. — 2) a) MBh. 1, 1122. सप्ताप्यकूपाराः Spr. 2606. — b) Bhāg. P. 5, 18, 30. N. pr. einer Schildkröte MBh. 3, 13337. fg. — c) N. pr. eines Mannes mit dem patron. Kāçjapa (= कच्छप *Schildkröte*) PAÑĀT. Br. 15, 3, 30. — 3) f. स्त्री N. pr. einer aussätzigen Āṅgirasī PAÑĀT. Br. 9, 2, 14. — Vgl. आकूपार.

1. अकृत 1) c) *unausgebildet, unreif*: अकृता ते मतिर्तात पुनर्वाल्च्येन मुख्ये MBh. 14, 34. von einem Menschen Suçr. 2, 152, 17. — Vgl. कृतमति. अकृतत्रण N. pr. eines Begleiters (अनुचर) des Rāma Gāmadagnya MBh. 3, 11027. fgg. (S. 570). 5, 6058. fgg. N. pr. eines Lehrers Verz. d. Oxf. H. 55, b, 41.

अकृतार्थ adj. s. u. कृतार्थ. m. Bez. einer Abtheilung der Verehrer der Çakti Wilson, Sel. Works 1, 20.

अकृतस्र so v. a. असर्वत्रिक Comm. zu Āçv. Çr. 10, 5, 19.

अकृश (3. अ + कृश) adj. *nicht mager* TS. 3, 2, 9, 5.

अकृष्टपच्य TS. 2, 4, 4, 3. 6, 1, 3, 7.

अकृष्णतिस्रम् (अ + त्रि) die lichte Hälfte eines Monats WEBER, GĀOT. 35, 2.

अकृश adj. f. ई R. 5, 17, 25.

अकूप (3. अ + कूप) m. N. pr. eines der Rathgeber des Fürsten Daçaratha WEBER, RĀMAT. Up. 302. 303.

अक्ता f. N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. B. H. No. 541.

अक्ती (von अञ्ज्) UṅĀDIS. 3, 89. = परिमित UḡĀVAL.

अक्त्र zu streichen.

अक्ती 1) ist subst. m. und scheint *Heerzeichen, Banner* zu bedeuten: *ein flammendes Zeichen* RV. 1, 143, 7. *wie ein im Gemenge der Heere dahinfahrendes* (वधि so v. a. भ्रमाण) Banner 3, 1, 12. *der Bratspiess stellt das Fleisch aus wie eine neue Standarte* 4, 6, 3. = प्राकार Durga zu Nir. 6, 17. — 2) N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 89, 20.

अकृतु *frei von Verlangen* KATHOP. 2, 20. ÇVETĀÇV. Up. 3, 20.

अक्रम adj. *nicht allmählich —, mit einem Male erfolgend* Verz. d. Oxf. H. 232, 11. 16.

अक्रि m. N. pr. eines Mannes Verz. d. B. H. 59, b, 23.

अक्रूर 2) N. pr. MBh. 3, 736. HARIV. 6626. Verz. d. Oxf. H. 27, a, 19. 301, a, 7 v. u. अक्रूरस्य तीर्थिकम् Verz. d. B. H. 144, 15. — 3) *mystische Bez. des Anusvāra* WEBER, RĀMAT. 317. 319.

अक्रूरे श्वर्तीर्थ n. N. pr. eines Tirtha Verz. d. Oxf. H. 67, b, 1; vgl. अक्रूरस्य तीर्थिकम् Verz. d. B. H. 144, 15.

अस्त्रिका vgl. क्षीतिकिका.

अस्तिनवर्त्मन् n. *eine best. Krankheit der Augen, bei der die Augenlider kleben, wenn sie nicht mehr feucht sind*, Suçr. 2, 309, 11. — Vgl. स्तिनवर्त्मन्.